

ఔర్హాన్తిష్ఠా

శైవును పెంకట స్తుత్యారోయణ శివు

(దశాబ్దాల క్రిందటి తెలుగు వారి జీవన విధానాలకు ఆధ్యం పట్టిన సరదా కబ్బట సమాపోరం)

90

(30' ఆగష్టు 72, అంధ్రప్రభ దినపత్రికలో ప్రచురితం)

వాగ్గానాలకు అంతేమిటీరోజుల్లో. ప్రచారాల్లో వాగ్గానాలు ప్రణాయాల్లో వాగ్గానాలు. పౌరుషం కోసం వాగ్గానాలు. హోదాకోసం వాగ్గానాలు. చాకిరి చేయించుకోవడం కోసం వాగ్గానాలు. టోకరా కొట్టడం కోసం వాగ్గానాలు ఎన్ని విధాలో ఎన్ని తమాషాలో.

ముఖ్యంగా ఎన్నికల సమయంలో చేసే వాగ్గానాలకు అంతు వుండదు చెయ్యగలరో లేదో ఊహించుకోవడానికి కూడా ఒకప్పుడు వ్యవధి వుండదు. అలా వాగ్గానాల తోరణాలు అల్లుకుంటూ పోవలసిందే వీటిలో చాలావరకు వెంటనే వాడిపోతాయి. కొన్నికట్టు వూడి గాలికి కొట్టుకుపోతాయి. ఏ కొద్ది మాత్రమో అలా నిలబడివుంటాయి. క్రొత్త చివుళ్ళు వేయకపోయినా కోరికలు తీరికపోయినా.

అంధమంతి అభయదానం

మంత్రుల వాగ్గానాలకు సంబంధించిన కథలు కబుర్లూ చాలా వచ్చినా యిదివరలో. ఈ మధ్యనే ఒక అంధమంతి వాగ్గానాలు నిలబెట్టుకుని తీరాలి. వాటిని సాధించి తీరాలి. అసాధ్యమనే మాట వినిపించకూడదు అన్నారు ఎంతో ధీమాతో. వీరివల్ల చాలా వాగ్గానాలు సత్యాలుగా వర్ణిల్లతాయనే భావం కలిగింది.

దశాబ్దాలుగా అలా నిలిచిపోయిన వాగ్గానాలు కొన్ని వుంటాయి. అక్కడక్కడా "ఎప్పటికైనా నేను శాసన సభ్యుల్లాయి, ఈ ఊరుకు కావలసిన సౌకర్యాలన్నీ సమకూర్చుతీర్తాను" అని వాగ్గానాలు పెద్దలు చాలామంది ఎన్ని సంవత్సరాలుగానో ఆ వాగ్గానాన్ని పునరుద్ధరిస్తూ కాలం గడుపుతూనే వున్నారు.

ఒక మంత్రిగారు ఏదో ఊళ్ళో సభలో ఉపన్యసిస్తూ "నేను వాగ్గానం చేసి తప్పుకునేరకం ఎంతమాత్రం కాదు. అన్న మాట నెగ్గించి తీర్తాను. దీనిలో సత్యం మీరే చూద్దురుగాని - ఏదైనా మీరందరూ ఏకగ్రివంగా కోరండి. వెంటనే చెయ్యకపోతే అప్పుడడగండి" అన్నాడుట.

మంత్రిగారూ! తమరు పదవి వదలండి

ఒక సభికుడు చివాలున లేచి "అయ్యా మేం ఏకగ్రివంగానే అడుగుతున్నాం. ఇందులో చీలికలు లేవు. మా కోరిక తప్పక మన్మిస్తామన్నారు. తమరు శీఘ్రమైనంత త్వరలో మంత్రి పదవికి రాజీనామా ఇవ్వాలనేదే మా కోరిక. మాట తప్పకూడదు మరి" అన్నాడుట.

మంత్రిగారు కొంచెంసేపు పెదవులు మెదిపారుగాని మాట రాలేదు. చివరకు "అదేమి కోరిక ఇప్పుడు రాజీనామా యిస్తే ఎలా పదవిలోకి వచ్చి పదినెలలైనా కాలేదు. రాజీనామా ఇస్తే మీకు నష్టం. కావలసిన పనులు చేయించుకోండి. సంబరాలు పడుతూ చేయించుకోండి" అన్నాడుట.

"ఎం లాభం మాట తప్పారు మీరు" అని సభలో వారు కొందరు కేకలు పెట్టారుట.

ప్రేయసీ ప్రేయుల మధ్య కూడా ఉదేకం కొన్ని వాగ్గానాలు జరుగుతూ ఉంటాయి. వాటిని తీర్పడమంటూ వచ్చేసురికి, హృదోగాల కింద మారుతూ ఉంటాయి. సామాట్లులు, సమర్థులూ పూర్వం వాగ్గానాలు చేసేవారు. ఎలాగో అలా నెరవేర్ముకునేవారు. పొజపోన్ తాజ్ఞమహార్ కట్టించటం కేవలం ఆవిడ జ్ఞాపకార్థమేనంటారు. కానీ ఈ నిర్మాణానికి వెనుక కూడా ఒక గొప్ప వాగ్గానం ఉందట.

ముంతాజ్కు ముందుగానే వాగ్గానం

పొజపోన్కు పట్టాభీషేకం జరుగబోతుండగా ముంతాజు తన మేనత్త నూర్కపోన్ను మాడటానికి జైలుకి వెళ్లింది. కేవలం ఆవిడ ఆశీస్సులు పొందాలనేది ఆవిడ అభిమతం. కానీ నూర్కపోన్కు అంతులేని కోపం వచ్చిందట. దీవించడానికి బదులు శపించిందట.

"నన్న జైల్లో పడేనంతమాత్రాన నా పేరు మాసిపోదు. దేశంలో ప్రతినాటం మీదా నా బొమ్మ వుంది. ప్రతివారు నాటంతోబాటు నన్నా కళ్ళకు అద్దుకుంటున్నారు. నువ్వేంత నీ పేరెంత? " అని ధిక్కరించిందట.

ముంతాజు దుఃఖిస్తూ వచ్చి భర్తకు విషయం తెలియచేసింది. అవతల పట్టాభీషేక సమయం దగ్గిరపడుతోంది. అప్పుడు పొజపోన్ వాగ్గానం చేశాడుట. "నీ పేరు ప్రపంచ వ్యాప్తి చెందేలాగా పొలరాతి భవనం కట్టిస్తాను. నాటాలు మారిపోతాయి. తాజ్ఞమహార్ తరతరాలా నిలిచిపోతుంది" అన్నాడుట.

దురదుష్టవశాత్తు - ముంతాజు జీవించి ఉండగా ఆ నిర్మాణం జరగలేదు. అందువల్ల స్వారక చిహ్నంగా నిలిచిపోయింది అని చంద్రశేఖర్ గారనే ప్రభ్యాత రచయిత వ్రాశారు. ఇలాగే చరిత్రల్లో, పురాణాల్లో అంతులేని వాగ్గాన గాధలు గోచరిస్తాయి.

నా సర్వస్వం ధారపోస్తాను దేహి

ప్రణయంలో పడ్డవారు వొళ్ళు తెలియకుండా వాగ్గానాలు చేస్తూ ఉంటారు. "నా సర్వస్వం నీకు అర్పిస్తాను దానికి సిద్ధంగా ఉన్నాను, నా ప్రణయదేవతా కోరుకోవడం నీదే తరువాయి, నీరజవదనా! మాట తప్పుతానని ఎంతమాత్రం సందేహపడకు మందగమనా" అలాటి వాక్యాలు జలపాతంలాగా కురిపించడం మామూలు.

ఒక యువక పుంగవుడు ఇలాగే అనేక వాగ్గానాలు చేశాడుట. తనను ఎంతో ఘనంగా ప్రేపిస్తున్నదనుకున్న వనితారత్యంతో.

ఆవిడ ఈ ద్విపద విని విని ఎంతో విసుగెత్తిపోయిందట. చివరకు ఒకనాడు "నాకోసం మీరు చేయదలచిన త్యాగానికి ఎంతో కృతజ్ఞరాలిని. మీ సర్వస్వం దోచుకునేంత ద్రోహాని కాదు నేను. నన్న ఒక సంవత్సరం పోషించండి మహాశయా! ఆ తర్వాత నేనే ఉద్యోగం చేసి మిమ్మల్ని పోషిస్తాను. పుప్పుల్లో పెట్టి పూజిస్తాను కూడా" అన్నదట.

ఒక్కసారే చెక్కు ల్రాసి పంపిస్తా ప్రేయసీ

"ఒక్క సంవత్సరం పోషించాలా! సంవత్సరమేనా, మొత్తం ఎంత అవుతుంది. ఎంత అయినా ఫర్యాలేదనుకోండి. అంత మొత్తం ఎంత అవుతుంది. ఎంత అయినా ఫర్యాలేదనుకోండి. అంత మొత్తం ఒక్కసారే తెచ్చి బ్యాంకులో వేద్దామని మీరు తిప్పులు పడకుండా తీరిగ్గా చదువుకోవచ్చని" అన్నాడుట.

ఆవిడ కొంచెం ఆలోచించి "బాగా ఖర్చు చేస్తు, అంటే మీ ప్రేయసిలాగా కనిపించాలంటే అంటే సీతాకోకచిలకలాగా సింగారించుకుని, మీ గుండెల్లో సంతోషం రంగరించాలంటే నాలుగువేలు అవుతుంది. ఈ సంవత్సరమంతా నాకు మల్లేసేనే వుండి అంటే అజ్ఞాతవాసం గడపాలంటే రెండున్నరవేలవుతుంది" అన్నదట.

ఆ ప్రణయమూర్తి బీదపూరుధయంలో షైర్ యింజన్ గంటలు మ్రోగాయట. కానీ పైగా ఎంతో తేలికగా భావించినట్లు నటిస్తూ "అలాగే మరేం ఫర్యాలేదు. నాలుగువేలకే చెక్కు పంపుతాను సీతాకోక చిలకలాగానే ఎగురు. మరేం ఫర్యాలేదు. నీకోసం ఆ మాత్రం ఖర్చు పెట్టడమేక లెక్కా! రేపు కనిపిస్తా" నని తెచ్చుకున్న నవ్వుతో వచ్చిన దారి చేత్తో పుచ్చుకున్నాడుట.

నా టీ కాటిప్పణం వేరు సుందరీ!

కొన్నాళ్ళు పోయిన తర్వాత తను తిరిగి ప్రేయసి దర్శనానికి రాకుండా "నేను సర్వస్వం అర్పిస్తానన్నమాట నిజమే. కానీ ఆ సర్వస్యానికి నేను భావించిన అర్థం వేరు. ప్రజాయంలో సర్వస్వం అంటే - సుఖం, సంతోషం, హృదయం, సేవాస్తోత్రం ఇత్యాదులని అర్థంగాని సిరి అని కాదు. నువ్వు పారపాటుగా అర్థం చేసుకున్నావు.

ప్రజాయానికి సంబంధించిన టీ కాటిప్పణం సరిగా తెలియని నిన్ను ప్రేమించడం నాదే పారపాటు. ఒకనాడు శుభమస్త అని ప్రారంభించిన మన ప్రజాయానికి ఈ ఉత్తరంతో స్పృష్టి.

పురాః సాముఖీద వ్యామోహంపోయి, అచ్చమైన, స్వచ్ఛమైన ప్రేమ నీలో తోంగిచూస్తే, అప్పుడు కొంచెం కబురు పంపించు" అని వ్రాశాడుట. ఇలా చెలామణి కాని వాగ్గానాలెన్ని ఉంటాయో ప్రజాయంలో.

చాలాకాలం క్రిందట - కర్షు అనే ఒక సైనికాధికారి తన ప్రేయసితో అన్నాడుట "నువ్వు నాకు కల్పించిన స్వప్నమయ జీవితం మరే స్త్రీ కల్పించలేదు కనుక ఒకరోజు నీకోసం నా ప్రాణం అర్పిస్తాను" అని.

అన్నట్లుగానే ఒకరోజు రివాల్వర్ తీసుకుని తన తలమీద ప్రేల్యుకుని ప్రేయసి దగ్గర మరణించాడుట. ఇలాటి వాగ్గానాలు కూడా ఉంటాయి కొన్ని.

Post your comments